

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej wniosku o stwierdzenie nieważności za dopuszczalny i zasadny, a w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. zmienionego w dniu 25 lutego 2023 r. rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2023/429 (Dz.U. L 59 I/ 278) w zakresie w jakim dodano skarżącą do wykazu podmiotów na które nałożono sankcje, pod numerem 200;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. zmienionej w dniu 25 lutego 2022 r. decyzją Rady (WPZiB) 2023/432 (Dz.U. L 59 I/ 437) w zakresie w jakim dodano skarżącą do wykazu podmiotów na które nałożono sankcje, pod numerem 200;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. zmienionego w dniu 25 lutego 2023 r. rozporządzeniem Rady (UE) 2022/330 (Dz.U. 51/1) poprzez dodanie nowego kryterium umożliwiającego nałożenie sankcji na „wiodących przedsiębiorców lub osoby prawne, podmioty lub organy zaangażowane w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej (...)” w zakresie w jakim dotyczy ono skarżące;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. (Dz.U. L 50/1) poprzez dodanie nowego kryterium umożliwiającego nałożenie sankcji na „wiodących przedsiębiorców lub os[oby] praw[n]e, podmiot[y] lub organ[y] zaangażowan[e] w sektorach gospodarczych zapewniających istotne źródło dochodów rządowi Federacji Rosyjskiej (...)” w zakresie w jakim dotyczy ona skarżące;
- stwierdzenie nieważności aktów utrzymujących w zakresie w jakim dotyczą one skarżące;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do istoty identyczne lub podobne, jak zarzuty podniesione w sprawie T-270/23, Rosbank/Rada.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2023 r. – Global 8 Airlines/Komisja

(Sprawa T-277/23)

(2023/C 252/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global 8 Airlines (Biszkek, Kirgistan) (przedstawiciel: E. Novicāne, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości w zakresie, w jakim dotyczy on strony skarżące, indywidualnego środka przyjętego przez Komisję Europejską (Dyrekcję Generalną ds. Mobilności i Transportu) dotyczącego umieszczenia dwóch lekkich samolotów służbowych („statków powietrznych”) należących do strony skarżące w wykazie statków powietrznych objętych zakazem lotów na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (zwanym dalej „zaskarżoną decyzją”), o czym strona skarżąca dowiedziała się w dniu 20 marca 2023 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego zastosowania przez stronę pozwaną art. 3c rozporządzenia nr 833/2014 wobec strony skarżącej jako podmiotu nieutworzonego w Unii Europejskiej prowadzącego poza Unią Europejską działalność obejmującą pozaeuropejskie statki powietrzne.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego stwierdzenia przez stronę pozwaną, że statki powietrzne znajdowały się pod kontrolą rosyjskich osób fizycznych lub podmiotów.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku wystarczającego i odpowiedniego rozumowania lub uzasadnienia w zaskarżonej decyzji, umożliwiającemu stronie skarżącej jej zrozumienie.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2023 r. – Zentiva i Zentiva Pharma/Komisja

(Sprawa T-278/23)

(2023/C 252/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zentiva k.s. (Praga, Republika Czeska), Zentiva Pharma GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: K. Roox, T. De Meese i J. Stuyck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2023) 3067 (final) z dnia 2 maja 2023 r. (opublikowanej w dniu 4 maja 2023 r.) zmieniającej pozwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane decyzją C(2014) 601 (final) dla produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Tecfidera – fumaran dimetylu” (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) oraz każdej późniejszej decyzji w zakresie, w jakim utrzymują one w mocy lub zastępują tę decyzję, w tym wszelkie następcze działania regulacyjne, w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niedotrzymania przez Komisję Europejską terminu na uzyskanie przedłużenia ochrony obrotu zgodnie z wymogami art. 14 ust. 11 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała prawo, ponieważ popełniła błąd w odniesieniu do zakresu wyroku z dnia 16 marca 2023 r., Komisja i in./Pharmaceutical Works Polpharma (od C-438/21 P do C-440/21 P, EU:C:2023:213), a w szczególności popełniła błąd uznając sprawozdanie oceniające ad hoc z dnia 11 listopada 2021 r. za pozbawione znaczenia.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja Europejska popełniła błąd, opierając się w zaskarżonej decyzji na błędnych danych naukowych dostępnych w chwili wydania decyzji.
4. Zarzut czwarty, będący zarzutem niezgodności z prawem pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu spółki Biogen udzielonego decyzją wykonawczą Komisji C(2014) 60 (final) (²), i zmierzający w konsekwencji do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia praw podstawowych, a w szczególności prawa do rzetelnego procesu, prawa do obrony, prawa do bycia wysłuchanym i prawa do przedstawienia podstawy prawnej zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.